

TRGOVAČKI SUD 4
U ZAGREBU
PRIMLJENO

29-03-2019

poštom — neposredno
primj. ....
ristoiba ....

45

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 67 PŽ-1410/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivice Omazića, predsjednika vijeća, Davora Pustijanca, suca izvijestitelja i Tatjane Kujundžić Novak, članice vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom HODOS TRANSPORTI d.o.o., OIB 64670206680, Zagreb, Vladimira Ruždjaka 31, odlučujući o dužnikovoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1463/2018 od 4. veljače 2019., u sjednici vijeća održanoj 14. ožujka 2019.

r i j e š i o j e

Odbija se dužnikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1463/2018 od 4. veljače 2019.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1463/2018 od 4. veljače 2019. obustavljen je predstečajni postupak dan dužnikom Hodos transporti d.o.o. Zagreb.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio dužnik zbog svih razloga propisanih odredbom članka 353. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13) u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17). Predlaže da ovaj sud ukinе pobijano rješenje bez potrebe vraćanja na ponovan postupak. Potražuje i naknadu troška sastava žalbe u iznosu od 12.812,50 kn.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2. i članka 381. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud je obustavio predstečajni postupak nad dužnikom. U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud je utvrdio da je rješenjem tog suda od 15. lipnja 2018. nad dužnikom otvoren predstečajni postupak, da je podneskom

od 16. siječnja 2019. povjerenik Ivan Čulić iz Osijeka obavijestio sud kako je dužnik u korist svog zastupnika po zakonu Branka Dovranića, 2. srpnja 2018. isplatio iznos 15.000,00 kn i 24. srpnja 2018. u korist te osobe isplatio iznos od 10.000,00 kn, da je zaključkom od 24. siječnja 2019. pozvan dužnik očitovati se na navode povjerenika iz podneska od 16. siječnja 2019., da u podnesku od 28. siječnja 2019. dužnik ne spori navedene isplate, nego navodi kako je „usmenom asignacijom, dužnik ovlastio svog zakonskog zastupnika Branka Dovranića, da za račun dužnika ispuni obveze vjerovnicima, dok je vjerovnike ovlastio da u svoje ime prime takvo ispunjenje od strane dužnika. Predmetna uputa odnosi se na obveze dužnika vezane za putne troškove, a nakon pokretanja predstečajnog postupka nad dužnikom.“. Osim toga, utvrđeno je da u podnesku od 31. siječnja 2019. dužnik navodi kako je u konkretnoj „usmenoj asignaciji“ dužnik bio uputitelj, a zakonski zastupnik dužnika upućenik te da uz podneske od 28. siječnja 2019. i 31. siječnja 2019. dužnik nije dostavio niti jednu ispravu kojom bi dokazao tvrdnje o „usmenoj asignaciji“. Na temelju tako utvrđenih činjenica, prvostupanjski sud je ocijenio da u slučaju sumnje o postojanju plaćanja koja nisu nužna za redovno poslovanje iz članka 67. stavka 1. Stečajnog zakona teret dokaza o suprotnom leži na dužniku koji je dužan dokazati kako je određeno plaćanje nužno za redovno poslovanje, te da je obveza nastala i dospjela nakon otvaranja predstečajnog postupka, puka tvrdnja o „usmenoj asignaciji“ bez ijednog dokaza nije dovoljna za stjecanje uvjerenja suda kako se u konkretnom slučaju radilo o dopuštenom plaćanju. Budući da prema ocjeni prvostupanjskog suda u konkretnom slučaju dužnik nije dokazao da je uopće postojala njegova obveza prema zastupniku po zakonu Branku Dovraniću ni da je eventualna obveza prema zastupniku po zakonu nastala i dospjela nakon otvaranja predstečajnog postupka, prvostupanjski sud je zaključio da se radilo o plaćanju protivno odredbi članka 67. stavka 2. Stečajnog zakona i primjenom odredbe članka 64. stavka 1. točke 2. Stečajnog zakona je donio pobijano rješenje.

Dužnik u žalbi u bitnome navodi kako se očitovao na podnesak povjerenika i u podnesku upućenom povjereniku pojasnio odnos usmene asignacije između dužnika, njegovog zastupnika po zakonu te vjerovnika te dostavio sve račune koji se odnose na plaćanja nužna za redovno poslovanje dužnika i istaknuo kako za bilo kakvu dodatnu dokumentaciju stoji na raspolaganju. Nadalje navodi kako spisu nije privijena dokumentacija koju je poslao povjereniku, iako je o njoj obavijestio sud te da prvostupanjski sud prije donošenja pobijanog rješenja nije zatražio od povjerenika informaciju, pa zbog toga prvostupanjski sud nije u potpunosti utvrdio činjenično stanje i pogrešno je zaključio da dužnik nije dokazao kako predmetno plaćanje predstavlja plaćanje nužno za redovno poslovanje te obvezu nastalu i dospjelu nakon otvaranja predstečajnog postupka. Dužnik smatra da eventualno namirenje vjerovnika protivno pravilima o namirenju ne predstavlja razlog za obustavu predstečajnog postupka, a budući da je dužnik redovito isplaćivao plaću, doprinose i poreze prema plaći nejasno je utemeljenje odluke o obustavi predstečajnog postupka. Oспорava i shvaćanje prvostupanjskog suda da je pretpostavka asignacije prethodno postojanje duga te uz žalbu privija podnesak upućen povjereniku i račune iz priloga tog podneska.

Odredbom članka 67. stavka 1. Stečajnog zakona propisano je da od dana otvaranja predstečajnog postupka do njegova završetka dužnik može obavljati samo plaćanja nužna za redovno poslovanje i ispunjavati obveze iz novog zaduženja koje je preuzeo u skladu s člankom 62.a toga Zakona. Dužnik ne smije ispunjavati obveze nastale i dospjele prije otvaranja predstečajnoga postupka, osim obveza iz članka 29. stavka 2. ovoga Zakona (članak 67. stavak 2. Stečajnog zakona), a ako dužnik u tijeku predstečajnoga postupka postupa

protivno odredbama članka 67. toga Zakona, sud će rješenjem obustaviti otvoreni predstečajni postupak (članak 64. stavak 1. Stečajnog zakona).

U konkretnom slučaju dužnik je isplatio u koristi zastupnika po zakonu dužnika iznose od 15.000,00 kn i 10.000,00 kn. Pravilna je ocjena prvostupanjskog suda kako teret dokaza da se radi o plaćanjima nužnim za redovno poslovanje, leži na dužniku. Također je pravilno prvostupanjski sud ocijenio kako dužnik nije dokazao jesu li obveze nastale i dospjele prije ili nakon otvaranja predstečajnog postupka, a dužnik nije ni isticao da se eventualno radilo o obvezama iz članka 29. stavka 2. Stečajnog zakona koji propisuje da su za redovno poslovanje nužna plaćanja iz radnoga odnosa u bruto iznosu za radnike i prijašnje dužnikove radnike čije su tražbine dospjele do dana otvaranja predstečajnoga postupka, otpremnine do iznosa propisanoga zakonom i kolektivnim ugovorom, tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti, odnosno plaće radnika uvećane za iznos doprinosa na osnovicu i druga materijalna prava radnika u skladu s ugovorima o radu i kolektivnim ugovorima dospjela nakon podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnoga postupka, plaćanja za troškove predstečajnoga postupka i druga plaćanja nužna za redovno poslovanje propisana posebnim zakonom.

Zbog toga, čak i da je dužnik u ostavljenom roku dostavio prvostupanjskom sudu isprave koje je prvi put privio uz žalbu i za koje tvrdi da ih je dostavio povjereniku (račune, potvrde o plaćenju cestarini, priznanice i rukom popunjene tablice), samo na temelju tih isprava prvostupanjski sud ne bi mogao sa sigurnošću utvrditi da se radilo o plaćanjima nužnim za redovno poslovanje dužnika.

Slijedom svega iznesenog, neosnovano žalitelj smatra da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje propustivši zatražiti očitovanje povjerenika te žalbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

Stoga je valjalo odlučiti kao u izreci primjenom odredbe članka 380. točke 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona.

Zagreb, 14. ožujka 2019.

Predsjednik vijeća
Ivica Omazić, v. r.

Za točnost ispravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman